

Coolia 29(4) oktober 1986

DE MYCOFLORA VAN KASTEELPARK NIJENRODE, EEN KLEIBOS AAN DE VECHT

GERT IMMERZEEL, *Straatweg 23, 3621 BB Breukelen*

SUMMARY

The fungus flora of Nijenrode, an old estate along the river De Vecht is studied in the period 1978-1985. The park has a variable vegetation on river clay with a high content of lime. In the period concerned 507 species are found, many of them typical for this habitat and rare in the rest of the Netherlands. A selection of these species is shortly commented.

Inleiding

In de jaren '75 en '76 was ik werkzaam op het RIN in Leersum, waar mijn belangstelling voor paddestoelen kiemde en groeide in een bij het onderwerp passend tempo, na 2 jaar resulterend in een 105 pp-tellende inventarisatie van het landgoed Broekhuizen.

De belangstelling voor paddestoelen is gebleven, maar van kasteel ben ik gewisseld: sinds 1978 ben ik als "tuinbaas" bij kasteel Nijenrode, met dienst-woning op het terrein en dus met alle gelegenheid om weinig van de paddestoelen te missen. Nu, na 8 seizoenen, hoop ik een redelijk beeld te kunnen geven van wat een kasteelpark op de klei aan paddestoelen te bieden heeft.

Korte beschrijving van het terrein:

Kasteel Nijenrode ligt aan de westzijde van de Vecht tussen Maarssen en Breukelen, het is 26 ha. groot, en is eigendom van de Stichting Nijenrode, Hogeschool voor Bedrijfskunde, waaraan 600 studenten studeren en ruim 200 personeelsleden verbonden zijn.

De bodem bestaat uit stroomruggrond in het oosten, naar het westen overgaand in komklei op veen, in hoogte aflopend van $\pm 1,50$ m naar $\pm 0,25$ m t.o.v. het waterpeil. Op het hogere deel vinden we het oudste parkgedeelte (100-300 jaar) in formele stijl met diverse lanen, bossen (Eik, Beuk, Es, Iep, Linde, Haagbeuk e.a.) met een rijke struiklaag (Vogelkers, Hazelaar, Alpenbes, Rode bes, Kruisbes e.a.) en een rijke kruidlaag (Speenkruid, Zevenblad, Fluitekruid, Bloedzuring en zeer veel "stinzenplanten"), gazons, tuinen etc. Het lagere parkdeel bestaat vnl. uit een ± 80 jaar oud park in de engelse landschapstijl: bossen, graslandjes en gazons, vijverpartijen en slingerpaden.

In deze bossen komt nu ook Berk en Els voor aan de randen, maar vnl. Es, Eik, Iep en Esdoorn, een rijke struiklaag van o.a. Vogelkers, Meidoorn, Hazelaar en allerlei jonge bomen. De kruidlaag is hier iets minder rijk, vrijwel geen stinzenplanten en veel Klimop. In vrijwel alle bosgedeelten is de strooisel- en humuslaag door de snelle vertering op de veelal kalkrijke klei zeer dun (pH 6-7).

Beheer

Het beheer laat zich typeren als "gradiëntbeheer": Van zeer intensief onderhoud dicht bij de gebouwen, via allerlei overgangsvormen naar zeer extensief beheer op grotere afstand van de "funktionele elementen". Dit betekent parkbosbeheer vooral in het oudere deel, en natuurbeheer naar de randen. De meeste gazons worden pas na 1 juni gemaaid i.v.m. de stinzenplanten; daarna blijven ze kort gemaaid. Enkele graslandjes worden 2x gehooïd, enkele 1x en daarna kort gemaaid. Gemest wordt er niet of nauwelijks, waardoor veel van de korte vegetaties vrij iel en mosrijk zijn. Het beheer vertoont een grote variatie in de ruimte en een grote konstantheid in de tijd. Hierdoor treffen we veel waardevolle milieutypes aan met een grote rijkdom aan organismen: ± 100 soorten bomen en struiken, ± 250 soorten hogere (inheemse) planten, 120 soorten vogels, waarvan gem. 45 als broedvogel, 42 soorten mossen en, waar het nu om gaat: tot nu toe ruim 500 soorten paddestoelen!

De Macrofungi

Per 1-1-1986 telde de soortenlijst 507 soorten, exclusief 25 namen die niet in de standaardlijst voorkomen, en omdat van de meeste hiervan geen materiaal bewaard is gebleven, worden ze in dit artikel grotendeels buiten beschouwing gelaten. (Fig. 1A).

Verdeeld over de 4 onderzochte hoofdgroepen is het beeld als volgt:

- Agaricales - 371 - fig. 1B
- Aphyllorphorales - 72 - fig. 1C
- Ascomycetes - 48 - fig. 1D
- Gasteromycetes - 16 - fig. 1E

In de fig. 1, A t/m E is de verdeling van het totaal en van de verschillende hoofdgroepen over de frequentieklassen weergegeven (volgens Arnolds 1984). Hierbij betekent klasse 1: AAA = zeer algemeen, klasse 2: AA enz. tot en met klasse 7: (ZZZ) = zeer zeldzaam en na 1950 niet meer in ons land gevonden.

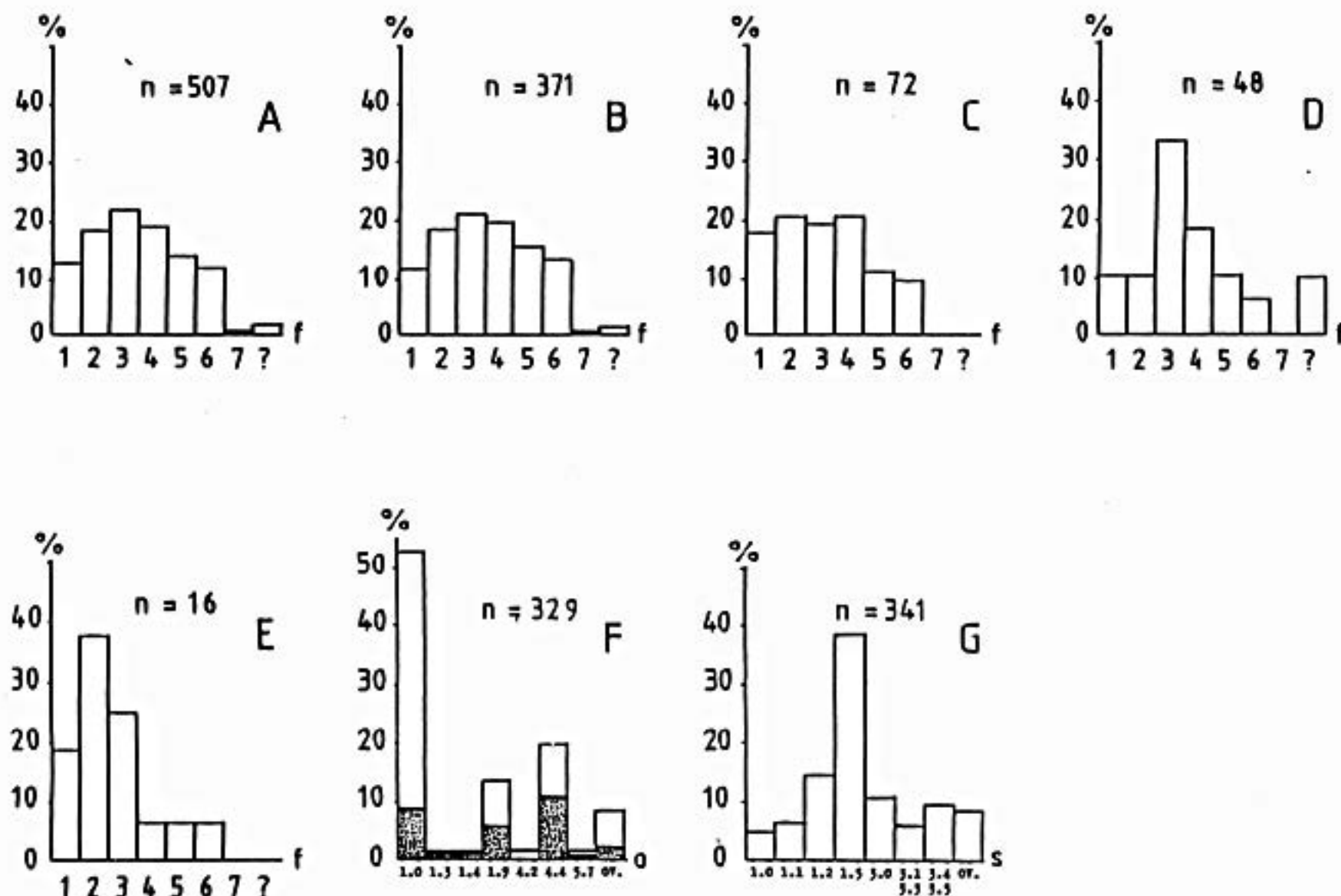

Fig. 1 A t/m E. Verdeling over de frequentieklassen volgens Arnolds (1984); A. totaal aantal Macrofungi; B. Agaricales; C. Aphyllophorales; D. Ascomyceten; E. Gasteromyceten. Fig. 1 F. Verdeling over de organismen in 1985; Fig. 1 G. Verdeling over de substraten. Nadere uitleg in de tekst.

De 8e klasse, in de figuren dus de meest rechtse kolom, betreft de soorten waarvan de frequentieklasse niet met de Standaardlijst kan worden vastgesteld. Opvallend is het grote aandeel zeldzame tot zeer zeldzame soorten. Hiervoor zijn denk ik verschillende oorzaken aan te geven:

- a) de relatieve zeldzaamheid van oude kleibossen,
- b) de zeldzaamheid van dergelijke terreinen met een zo grote verscheidenheid aan (deels antropogene) milieutypen,
- c) de geringe mate waarin dergelijke terreinen zeer intensief over een langere periode onderzocht worden.

In fig. 1, F is de verdeling geschetst van de in 1985 aangetroffen soorten over de organismen, waarbij of waarop ze aangetroffen werden: 1.0=loofbomen/struiken algemeen, 1.3=Els, 1.4=Berk, 1.9=Beuk, 4.2=Eik, 4.4=Zome eik, 5.7=Linde, ov.=overige. Bij de beuk betreft het vnl. soorten die onder de diverse oude Beuken in gazons groeien, bij de Zomereik soorten van de deels zeer oude eikenlanen. Gestippeld is de mycorrhiza-binding aangegeven.

Fig. 1, G toont de verdeling van de in 1985 gevonden soorten over de substraten, waarop ze groeiden. 1.0=op de grond, 1.1=grof strooisel, 1.2=humus, 1.5=humusarme klei, 3.0=dood hout, 3.1+3.3=stammen en stronken, 3.4+3.5=takken en twijgen. Opvallend is het grote aandeel van de soorten van de humusarme klei, toe te schrijven aan het voorkomen op dit terrein van diverse geheel of gedeeltelijk beschaduwde korte vegetaties waar gemaaid wordt, en waar het blad geruimd wordt. Deze "gazons" en lanen zijn veelal zeer soortenrijk aan fungi.

Wat verder opvalt is het geringe percentage houtbewoners, slechts 28%, deels door het toch vrij gecultiveerde beheer van een deel van het terrein, en m.i. ook deels doordat op veel plaatsen de stronken, stammen en takken vrij snel door een dichte klimopbegroeiing bedekt zijn, waardoor minder fungi de kans krijgen. Op de bodem geldt dit ook, tevens voor de kruidachtige planten.

Agaricales (Moser, 1983; Phillips, 1981).

In deze groep zijn enkele geslachten sterk vertegenwoordigd. Daarvan volgt hieronder een opsomming per geslacht.

Inocybe-Vezelkoppen

Van dit geslacht zijn tot nu toe 43 soorten aangetroffen, voor het grootste deel in de schaduwrijke "gazons" onder Beuk of Eik. Dit was het geval met de volgende soorten:

<i>I. appendiculata</i>	<i>I. hirtella</i>
<i>I. asterospora</i>	<i>I. jurana</i>
<i>I. bongardii</i>	<i>I. corydalina</i>
<i>I. brunneoatra</i>	<i>I. margaritispora</i>
<i>I. brunneorufa</i>	<i>I. paludinella</i>
<i>I. calamistrata</i>	<i>I. phaeoleuca</i>
<i>I. cincinnata</i>	<i>I. pusio</i>
<i>I. cookei</i>	<i>I. pyriodora</i> (2 var.)

I. asterospora en *I. fastigiata* komen ook veel buiten de genoemde groeiplaatsen in het bos voor.

Onder een haag van Haagbeuk (*Carpinus*) trof ik de volgende Vezelkoppen aan; *I. agardhii*, *I. eutheles*, *I. haemacta*, *I. obscuroides* en *I. tarda*.

Russula (van Vuure, 1985).

Van de 41 in Nijenrode aangetroffen soorten noem ik de volgende:

<i>R. amarissima</i>	<i>R. violeipes</i>
<i>R. anatina</i>	<i>R. xerampelina</i>
<i>R. faginea</i>	<i>R. decolorans</i>
<i>R. farinipes</i>	<i>R. elaeodes</i>
<i>R. livescens</i>	<i>R. laeta</i>
<i>R. maculata</i>	<i>R. subfoetens</i>
<i>R. mairei</i> , var. <i>mairei</i>	<i>R. pseudo-integra</i>
<i>R. pelargonia</i>	

Lactarius – Melkzwammen

Van de 20 gevonden Melkzwamsoorten zijn hier vermeldenswaard: *L. acerrimus*, een zeer scherpe, 2-sporige melkzwam, fraai gezoneerd in oranje-achtige tinten met een harde, vaak onregelmatig gevormde hoed die nauwelijks boven het maaiveld uitkomt.

Verder *L. circellatus*, *L. fulvissimus*, *L. mairei* var. *zonatus*, *L. necator* (op klei onder Iep, wel Berk in de buurt) en *L. fraxineus*, een soort die veel op *L. quietus* lijkt doch kleinere sporen heeft, met licht scherpe smaak, iets kleverig, groeiend onder Es.

Cortinarius – Gordijnzwammen.

12 Soorten van dit moeilijke geslacht die hier zijn aangetroffen konden op naam worden gebracht. De opvallendste is wel de fraaie *C. triumphans*, volgens Arnolds (1984) sinds 1950 niet uit ons land bekend. De prachtige goudgele vruchtlichamen van deze soort verschenen in '82; '84 en '85 in een groepje onder een solitaire Berk in een gazon op de klei. *C. nemorensis* groeit soms in zeer dichte groepen in zowel een Beuken- als in een Eikenlaan. Voorts *C. anomalus*, *C. infractus*, *C. junghuhnii*, *C. obtusus*, *C. psammocephalus* en *C. sertipes*.

Agaricus-Champignons

Met 22 soorten zijn de champignons goed vertegenwoordigd. Veel soorten uit deze groep zijn te vinden in dynamische humusrijke milieu's, zoals vroegere en recente stortplekjes van tuinafval, oude blad- of composthopen, rommelplekken:

<i>A. bisporus</i>	<i>A. pseudo-pratensis</i>
<i>A. arvensis</i>	<i>A. silvicola</i>
<i>A. fusco-fibrillosus</i>	<i>A. xanthoderma</i>
<i>A. nivescens</i>	<i>A. elvensis</i>
<i>A. comtulus</i>	

A. elvensis die in de boomgaard groeit wordt meestal met smaak door de geit opgepeuzeld. *A. phaeolepidotus* komt vooral in betrekkelijk ongestoorde bosgedeelten voor.

Lepiota en verwanten-parasolzwammen.

Evenals bij de champignons zijn vele van de 23 soorten uit deze groep op dynamische plekjes te vinden, zoals: *L. aspera*, *L. brunneo-incarnata*, *L. castanea*, *L. cristata*, *L. echinacea* (bij de kwekerij), *L. langei*, *L. fulvella*, de fraaie donkerpaarse *L. fuscovinacea*, *L. perplexa*, *L. pseudofelina* (onder *Taxus*), *L. suballa*, de mooi rose *L. subincarnata* en *L. tomentella*.

Van *Leucocoprinus* noemen we de sierlijke *L. brebissonii*, de mooi gele *L. denudatus* (in de kas) en *L. georginae* die bij aanraking mooi helder-rood verkleurt, daarna boven ammoniak fraai groen.

Van *Cystolepiota* komen hier de volgende soorten voor: *C. adulterina*, *C. cystidiosa* (volgens Arnolds alleen in kassen, hier echter ook buiten, in de

kwekerij, soms massaal), *C. hetieri* en *C. moelleri*, de laatste twee vnl. dicht langs padranden.

De *Macrolepiota*'s zijn vertegenwoordigd met *M. excoriata*, in een nat hooilandje en in een pot in de kas en *M. rhacodes* var. *hortensis* op enkele oude compost-plekken en ook in de kas.

Rosesporige plaatjeszwammen

Volgens de *Pluteus*-sleutel in Moser (1983) komen op Nijenrode 16 soorten voor; volgens de sleutel van Schreurs en Vellinga (1983) 10 soorten. Behalve de algemene soorten *P. atricapillus* en *P. salicinus* noemen we hier:

<i>P. griseopus</i>	<i>P. podospileus</i>
<i>P. luctuosus</i>	<i>P. romellii</i>
<i>P. murinus</i>	<i>P. semibulbosus</i>
<i>P. cinereofuscus</i>	<i>P. thomsonii</i>
<i>P. phlebophorus</i>	

Pluteus-soorten zijn niet altijd eenvoudig op naam te brengen: zo vond ik *P. thomsonii* met een hoed van nog geen 11 mm doorsnede en *P. salicinus* met een bruinige hoed. Een kleine soort, eerst voor een *Pluteus* aangezien, bleek later *Volvariella hypopithys* te zijn.

Dat *Volvariella* wel meer voor verrassingen zorgt, bleek vorig jaar toen ik *V. surrecta* vond, zonder dat er echter in de buurt nevelzwammen voorkwamen. Wel hadden op die plaats het jaar ervoor nevelzwammen gestaan. Ook een jaar later werden deze weer aangetroffen.

Boleten

Deze zijn wat minder sterk vertegenwoordigd; zo komt van de "kleibos boleten" alleen de Goudporieboleet, *B. impolitus*, hier voor, op enkele plaatsen onder Eiken. De Fluweelboleten zijn wat beter vertegenwoordigd: *Xerocomus badius*, *X. chrysenteron*, *X. porosporus*, *X. rubellus*, *X. subtomentosus* en soms *X. armeniacus*, wel als "kleisoort" bekend. Deze vond ik niet alleen onder Eiken, maar ook een keer eróp, zo'n 30 cm boven de grond in de stamschors "wortelend".

Tot slot van de Agaricales nog enkele bijzondere vondsten (of groeiplaatsen) in deze groep:

Flammulina fennae (med. J. Daams), *Pholiota tuberculosa*, op afgewaaide Eiketak, *Rhodotus palmatus*, *Amanita lividopallescens* in oud eikenlaantje, *Amanita inaurata* in eikenlaan, *Collybia tergina*, *Hebeloma truncatum* (in nat komkleibos), *Hygrocybe vitellina*, in gazon op klei! *Marasmius torquesens*, *Tephrocybe oldae* en *T. rancida*, *Gymnopilus spectabilis* op Moerascypres (*Taxodium distichon*), *Mycena pachyderma*, *Naucoria pseudoamarescens*, *Pholiotina striaepes*, *Conocybe spiculoides* en *C. pilosella* en *Entoloma speculum*, een typische kleibossoort.

Gezien de toevoegingen, welke o.a. tijdens N.M.V. excursies, nog steeds gemaakt kunnen worden, verwacht ik dat de lijst nog wel langer zal worden, zeker wat betreft de geslachten waar ik me wat minder sterk in voel, zoals *Coprinus*, *Psathyrella* en vele kleine bruintjes. "prullenbakken vol" groeien ze nog naamloos en uitdagend in dit paddestoelen-eldorado.

Aphyllorphorales (Jülich, 1984)

Zoals fig. 1 toont ligt het aandeel algemenere soorten hier duidelijk hoger, wat eigenlijk wel logisch is gezien het minder plaatsgebonden substraat hout. Toch vallen er nog wel wat bijzonderheden te melden: *Aurantioporus fissilis*, in een holte van een Appelboom in de boomgaard, waar de schapen hem steeds uit wegvreten. Aan de voet van enkele oude Beuken groeit *Ganoderma pfeifferi*, terwijl *G. lucidum* een Moeraseik siert. Tot 60 cm. grote exemplaren van de mooi tranende *Innotus dryadeus* zijn aan de voet van enkele oude Eiken te vinden; zo ook *Perenniporia fraxinea*. Verder *Phylloporia ribis* rond de stammetjes van oude struiken van *Ribes alpinum*, de mooie kleine *Polyporus melanopus* op dode rozentakken en *Polyporus lentus* (van 2 tot 20 cm!) op diverse houtsoorten. *Spongipellis spumeus* groeit aan de stam van een Es. *Hirneola auricula-judae* groeit hier behalve natuurlijk op Vlier, ook op dode takken van o.a. Iep, Esdoorn en Beuk. De typische kleibossoort *Thelephora anthocephala* var. *clavicularis* werd gevonden door A.F.M. Reynders. Ook *Thelephora caryophyllea* groeit hier, en tot slot *Phellinus contiguus* en *Ph. ferruginosus*.

Ascomyceten (Maas Geesteranus, 1967 en 1969; De Vries, 1971)

Deze groep is nog maar voorzichtig onderzocht, en telt tot nu toe 48 soorten. De grondbewonende soorten worden vooral in het hogere, oostelijke

deel van het park gevonden, in de mosrijke beschaduwde "gazons", de lanen en op de kale klei in de bosgedeelten. Soms ook komen concentraties van soorten voor, zoals onder één Beuk, solitair groeiend en met een zeer open en korte onderbegroeiing, vnl. mossen. Hier werden in 1 seizoen aangetroffen: *Helvella atra*, *H. crispa*, *H. queletii*, *Leotia lubrica*, *Mycolachnea hemisphaerica*, *Otidea bufonia*, *Tarzettia catinus* en *Peziza badiofusca*, *P. emileia*, *P. limosa* en *P. michelii*.

G.A. de Vries vertelde me eens dat op dit soort plekjes nog wel eens truffels willen groeien, en inderdaad, toen ik er later een paar keer ging wroeten vond ik al snel de Witte zijdetruffel, *Hymenogaster tener* (een Basidiomycete), en de Gevlekte truffel, *Tuber maculatum*. *Otidea cochleata* werd onder een Beuk in een Eikenlaan gevonden.

Een andere leuke vondst was die van enkele exemplaren van de Wortelbekerzwam, *Sowerbyella radiculata*, een zeldzame soort uit de duinen, die hier in een bosje van Veldesdoorn en Vlier, op de klei, groeide. Grappig was dat ze aanvankelijk niet opvielen tussen enkele kapotte eieren die daar lagen en die zoonlief van 2 toch niet heel thuis had kunnen krijgen.

Van de Wimperzwammetjes komen naast *Scutellinia scutellata*, vnl. op oude stronken, hier ook *S. setosa* voor, ook op oude stronken, en *S. umbarum*, een mooi felrood Wimperzwammetje, dat op kleikluiten groeide. Op Speenkruid groeit hier een *Sclerotinia*-soort, die in de vegetatie fraaie open cirkels veroorzaakt. Of dit inderdaad *S. ficariae* is moet nog nader worden vastgesteld.

Gasteromyceten

Bij de *Scleroderma*'s komt behalve de kleine, *S. areolatum* en de wortelende *S. verrucosum*, hier ook voor *S. citrinum*, een soort die je toch op de klei niet zo verwacht. De Gekraagde aardster, *Geastrum triplex*, komt op enkele plaatsen voor, meest in gestoorde milieu's. Eenmaal werd deze soort ook in het voorjaar aangetroffen. Op een plaats, op een oude gedempte sloot groeit zij in een heksenkring van meest tussen 10 en 20 exx., tot 12 cm groot. In de bosgedeelten groeien Grote en Kleine stinkzwam, Reuzenbovist en 3 soorten vogelnestzwammetjes: Grijs, Geel en Gestreept.

Van de truffels zijn *Hymenogaster tener* en *Tuber maculatum* reeds genoemd; een derde soort echter nog niet: *Octavianina asterosperma*, de Welriekende sterspoortruffel. Persoonlijk zou ik "welriekend" liever door "sterk riekend" vervangen zien, maar goed. Deze uiterst zeldzame soort

groeide in groepjes van enkele tientallen exemplaren half in het mos en er onder, aan de voet van enkele Eiken in een laan. Opvallend zijn de typische blauwkleuring aan vooral de jonge vruchtlichamen, en de fraaie getekende sporen. Een uitgebreidere beschrijving laat ik graag aan de specialist Gerard de Vries over, die de soort direkt kwam bekijken na een telefoontje van me (De Vries, 1986).

Tot slot

De betekenis en wetenschappelijke waarde van vondsten en vooral bijzondere waarnemingen van paddestoelen wordt aanmerkelijk vergroot als het materiaal in een herbarium wordt bewaard. Helaas is dat bij veel vondsten uit Nijenrode niet gebeurd. Wel zijn een aantal bijzonderheden als *Cortinarius triumphans*, *Octavianina asterosperma* e.a. in Leiden ondergebracht en is er materiaal terecht gekomen in herbaria van werkgroepleden en geraadpleegde specialisten. Wel heb ik van de meeste vondsten beschrijvingen gemaakt, met veelal gekleurde tekeningen en met de microscopische gegevens. Deze gegevens zijn soms zeer waardevol bij latere vergelijkingen en contrôles, en leiden soms tot een herziening of zelfs een determinatie achteraf.

Tenslotte wil ik al diegenen bedanken die mij op verschillende manieren geholpen hebben: mensen van het Rijksherbarium, leden van N.M.V., in het bijzonder bij de excursies hier, en de leden van het paddestoelen-werkgroepje, dat hier sinds 1984 werkzaam is.

LITERATUUR

- Arnolds, E. & al. (1984). Standaardlijst van Nederlandse Macrofungi. Supplement Coolia 26, 364 pp.
- Bon, M. (1981). Clé Monographique des "Lepiotes" d'Europe. Documents Mycologique, Tome XI, fascicule no 43.
- Jülich, W. (1984). Kleine Kryptogamenflora Band IIb/1. Die Nichtblätterpilze und Bauchpilze.
- Knudsen, H. (1980). A Revision of *Lepiota* sect. *Echinatae* and *Amyloideae* in Eur. Bot. Tidsskr. 75:121-155.
- Maas Geesteranus, R.A. (1967). De fungi van Nederland. 2a, Pezizales deel I, Wetensch. Meded. K.N.N.V. 69.
- Maas Geesteranus, R.A. (1969). De fungi van Nederland. 2b, Pezizales deel II, Wetensch. Meded. K.N.N.V. 80.
- Moser, M. (1983). Kleine Kryptogamenflora Band IIb/2. Die Röhrlinge und Blätterpilze, 5e Auflage, Stuttgart.
- Phillips, R. (1981). Paddestoelen en Schimmels van West-Europa. Ned. bew. J. Daams & al.
- Schreurs, J. en Vellinga, E.C. (1983). Voorlopige sleutel voor de Nederlandse *Pluteus*-soorten. Stencil.

- Vries, G.A. de (1971). De Fungi van Nederland III, Hypogaea, Truffels en Schijntruffels. Wetensch. Meded. K.N.N.V. 88.
- Vries, G.A. de (1986). Truffelnieuws uit 1985. *Stephensia crocea* en *Octavianina asterosperma* opnieuw in Nederland gevonden. *Coolia* 29: 70-74.
- Vuure, M. van (1985). Checklist van *Russula* in Nederland. Rijksherbarium Leiden.

Coolia 29(4), oktober 1986

EEN VERHAAL OVER TWEE RESUPINATE TRILZWAMMEN

J. GEESINK, *Molenstraat 27, 6914 AC Herwen*

SUMMARY

Two rare Heterobasidiomycetes, *Myxarium podlachicum* and *Bourdotia galzinii* were found on dead wood in Herwen, Gelderland. The species are shortly described and some taxonomical problems are discussed.

Het is voor mij een gewoonte geworden, om, voordat ik een stuk brandhout in bruikbare stukken ga zagen, het eerst even op schimmels te inspecteren. Op vrijdag 19-8-84 geviel het dat ik op een vermolmd eike-stammetje een zeer dun, wasachtig, iets hobbelig, bijna gelatineus, grijs laagje aantrof, ongeveer 10x5 cm groot. Het stammetje was in het voorjaar tijdens zeer hoog water in de buurt aangespoeld en door mij gejut. Nader onderzoek was snel geboden. Het zagen moest maar even wachten.

Beschrijving:

De grijze kleur blijkt veroorzaakt te worden door onderliggende, zwarte hyfen en sporen van een andere schimmel, waar ik verder niets mee kon beginnen. De bovenste laag, waar het om gaat, is bleek-geel en ongeveer 100µm dik. De hyfen van het subiculum zijn 2-3µm breed met moeilijk te vinden gespen. De basidiën zijn longitudinaal door twee septen kruislings in vieren verdeeld; van boven gezien een wiel met vier spaken. Ieder deel heeft een "sterigme", waarop een spore groeit. De sporen zijn cilindrisch, soms iets gekromd of ellipsoïd, 6-8 x 3-4µm, enkele vormen secundaire sporen (Fig. 1a).

Het is duidelijk dat het hier om een Heterobasidiomyceet gaat. Heterobasidiomyceten bezitten basidiën die gedeeld zijn of anders gevormd zijn dan die van Homobasidiomyceten. Een zeer belangrijk kenmerk is de vorming door de rijpe basidiosporen van conidiën, secundaire sporen of het ontstaan van septen in de basidiosporen. Meer hierover bij Donk (1931: 78-81) en Michael & Hennig (1971: 148-151).